

2. Teise võimalusena, kui Euroopa Kohus peaks leidma, et pakkuja kõrvaldamise võimalus kuulub liikmesriigile lubatud valikuvõimaluste hulka, siis kas sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on sätestatud 2016. aasta seadusandliku dekreeidi nr 50 artikli 80 lõikes 5 ning mis näevad ette, et kui hankemenetluse staadiumis tuvastatakse ühel pakkumuses nimetatud alltöövõtjal mõni kõrvaldamisalus, siis kõrvaldatakse pakkumuse esitanud ettevõtja igal juhul, isegi kui tal on teisi alltöövõtjaid, keda ei ole kõrvaldatud ja kes vastavad allhangitavate ülesannete täitmiseks nõutavatele tingimustele, või isegi kui pakkuja teatab, et loobub allhanke kasutamisest, kuna ta vastab ise selle ülesande täitmiseks nõutavatele tingimustele, on vastuolus ELi lepingu artiklis 5 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega, millele viidatakse direktiivi 2014/24/EL põhjenduses 101 ning mida Euroopa Liidu Kohus on käsitanud Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõttena?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 94, 2014, lk 65).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van Cassatie (Belgia) 18. juunil 2018 – Infohos versus Belgische Staat

(Kohtuasi C-400/18)

(2018/C 301/23)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van Cassatie

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Infohos

Vastustaja: Belgische Staat

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ⁽¹⁾ artikli 13 A osa lõike 1 punkti f (nüüd 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽²⁾ artikli 132 lõike 1 punkt f) tuleb tõlgendada nii, et see lubab liikmesriikidel kehtestada nimetatud sättes ette nähtud maksuvabastuse kohaldamiseks tingimuse, et sõltumatu ühendus, kes osutab teenuseid ka isikutele, kes ei ole selle ühenduse liikmed, peab tasuma täies ulatuses käibemaksu ka teenustelt, mida ta osutab oma liikmetele?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT 1977, L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

⁽²⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 15. juunil 2018 – Tedeschi Srl iseenda nimel ja ettevõtjate ajutise ühenduse juhina, Consorzio Stabile Istant Service iseenda nimel ja ettevõtjate ajutise ühenduse volitava ettevõtjana versus C.M. Service Srl, Università degli Studi di Roma La Sapienza

(Kohtuasi C-402/18)

(2018/C 301/24)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Tedeschi Srl iseenda nimel ja ettevõtjate ajutise ühenduse juhina, Consorzio Stabile Istant Service iseenda nimel ja ettevõtjate ajutise ühenduse volitava ettevõtjana

Vastustaja: Università degli Studi di Roma La Sapienza

Vastustaja ja vastuapellatsioonkaebuse esitaja: C.M. Service Srl

Eelotsuse küsimus

Kas asutamisevabaduse põhimõtte ja teenuste osutamise vabaduse põhimõtte, mis on ette nähtud Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artiklites 49 ja 56, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18⁽¹⁾ artikkel 25 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL⁽²⁾ artikkel 71, mis ei näe ette piiranguid ei allhangete mahule ega alltöövõtjate suhtes tehtavale hinnaalandusele, ning Euroopa Liidu proportsionaalsuspõhimõtte keelavad kohaldada selliseid liikmesriigi riigihankeõigusnorme nagu Itaalia normid, mis on sätestatud 12. aprilli 2006. aasta seadusandliku dekreeedi nr 163 artikli 118 lõigetes 2 ja 4, mille kohaselt ei tohi allhangete maht olla suurem kui 30 protsenti kogu hankelepingu kogumaksumusest ning lepingu sõlminud ettevõtja peab alltöövõtjatele usaldatud ülesannete eest maksma samu ühikuhindu, mis tulenevad hankelepingust, nii et hinnaalandus ei oleks suurem kui 20 protsenti?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 94, lk 65).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 19. juunil 2018 – AURES Holdings, a.s. versus Odvolací finanční ředitelství

(Kohtuasi C-405/18)

(2018/C 301/25)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: AURES Holdings, a.s.

Vastustaja: Odvolací finanční ředitelství

Eelotsuse küsimused

1. Kas asutamisevabadus [ELTL] artikli 49 tähenduses võib hõlmata äriühingu juhtimiskoha lihtsat üleviimist ühest liikmesriigist teise?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas [ELTL] artikliga 49, artikliga 52 ja artikliga 54 on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis ei luba teise liikmesriigi äriühingul, kes on oma tegevus- või juhtimiskoha üle toonud Tšehhi Vabariiki, taotleda õigust maha arvata selles teises liikmesriigis tekkinud maksukahjumit?